

Megálltam elszívni egy cigarettát,
 és a Duna felé fordultam, mint aki
 most látja először, most látja csak,
 a víz pedig olybá tűnt, mintha állna,
 nem bontva zászlót, tippet sem kínálva,
 hogy mi lesz eztán, hogy lesz ezután,
 nem mozdult sehol semmi, elfogyott
 a cigarettám is, csak ácsorogtunk
 kétezerben, a nagy fehér kutya
 nem messze tőlünk állt és várt, de szinte
 ránk se nézett, csak úgy maga elé.

Én nem ilyenek képzeltem a rendet,
 a kövér Hamlet jutott az eszembe,
 meg mások, csupa jó helyretelő,
 na gyerünk, mondtam, gyerünk, mondtad akkor,
 sietve átmentünk a túloldalra,
 befordultunk az első keresztutcán,
 még láttam, lassú tempóban megindult,
 láttam, futott tovább a Dunakorzón
 hangtalanul, nem lassítva le többé,
 és mi a Ganz utcán, a Medve utcán
 és a Donáti utcán véges-végig,
 fel a Halászbástyáig, s újra, ismét
 tovább valahányadik másolatban
 mentünk, csak mentünk, el a mindig büszke
 Szavojai Jenő lovas szobra előtt,
 le a Várból, át a hídon, át Pestre,
 mentünk, csak mentünk, csak mentünk.

Nadasdy Ádám

VISSZA

Dobol, mint csendes basszus a tavon át,
 nincs dallama és nincs harmóniája
 a távollétednek, csak üt, belül,
 a szívben, koponyában, ingben, gatyában,
 megmarkol váratlanul, ha befordulok
 az előszobába, odaszögez a dobolás,
 nincs szava, nincs üzenete
 a távollétednek, csak súlya van,
 dobol, kopog távoli koponyánkon,

ujjbegeim a semmibe, puhán
cirógatnak, ahogy befordulok
az előszobába, szagolgom
a pulóveredet, a tavon át
úszol felém, csak most, most meg ne fulladj.

ÁGYBAN

Azt álmodtam, hogy az anyja ideadta.
Vidd, legyen a tiéd. És megengedte,
hogy befeküdjek mellé, a morzsás, forró
beteggyba. Olcsó műanyagból
voltak a tagjai, bőrszínű volt,
de könnyű és recés, mint a szilveszteri
gumis állatpofák. Úgy nézett, mögüle,
hogy nem tudtam: sír vagy nevet,
vagy kiment ennek is az ereje?
Miért van nekem mindig több erőm,
mint ezeknek, vagy mért nem vagyok én is
nyamvadt, elégedett, beteg?

Michael Oakeshott

KONZERVATÍVNAK LENNI

Bánki Dezső fordítása

1
Sokan vallják, hogy lehetetlen vállalkozás az elismerten konzervatívnak számító magatartásból általános magyarázó elveket elvonatkoztatni – vagy ha nem is lehetetlen, de oly kevésbé sikerrel kecsegtető, hogy nem éri meg a fáradságot. Ezt a nézetet én nem osztom. Meglehet: igaz, hogy a konzervatív magatartás nem ösztönöz mintegy magától az általános eszmékben való kifejtésre, és az sem elképzelhetetlen, hogy ez magyarázza az ilyen irányú próbálkozásokkal kapcsolatos ellenérzést. Ennek ellenére nem tehetjük föl eleve, hogy a konzervatív magatartás – akár helyes vagy indokolt egyébként, akár nem – más magatartásoknál kevésbé alkalmas efféle értelmezésre. Mindazonáltal én nem ennek bizonyításával szeretnék most foglalkozni. Témám nem